

O prknech, která znamenají holly ood

pátek 1. listopadu 2013 / 7. číslo, 11. ročník přehlídky

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Fény a holdacska, fény

Ať si kdo chce,
říká co chce

Mladých, talentovaných a šikovných komediantů není nikdy dost (*místní soubor KLAS o tom ví své*). Včera se jich na prknech, která znamenají svět sešlo více než dost a kdyby to vzhledem k tématu hry nebylo nevhodné, člověka by hned napadly nejapné vtipy o právnících. Soubor KOREK je právě z drtivé většiny tvořen budoucími vykladači zákonů. Také oni potřebují k výkonu svého povolání hereckou průpravu, u soudu se jim bude ztraceně hodit.

Včerejší divadlo by se dalo nazvat vizuálním občerstvím, jiným souborům by tolik nápadů stačilo na několik her. Některé notoricky známé Erbenovy balady byly jen naznačeny (např. Polednice), Svatební košili, Dceřinu kletbu, Poklad a Vodníka si mohli diváci vychutnat v celku. Vodníka dokonce jako exotického cizince hovořícího maďarsky.

Nejpodstatnějším poselstvím celé včerejší Kytice je však zjištění, že i dnešní mladá generace, často obviňovaná z povrchnosti a nezájmu o cokoli, dokáže objevovat českou klasiku a věnovat čas hledání jejich krás.

Karla Karhanová
Kytice je již od mala mou srdeční záležitostí. Opravdu jsem byla nadšená tím podáním a hrozně se mi to líbilo.

Jitka Kúsová
Mně se to strašně líbilo. Jsem ráda, že mladí lidé udělali Kytici, protože já jsem si ji také sama znovu objevila. Jsou to skvělé příběhy a bylo to výborně zahráno.

David Kodytek
Moc se mi to líbilo. Líbilo se mi výtvarné pojetí. Také jsem ocenil, že některé ty hodně známé věci tam nedali. Polednice byla zjednodušená, každý ji pochopil, to bylo dobré. Možná jen některé scény byly trochu delší a mohly se zkrátit, ale jinak jsem byl velmi spokojený.

Stanislav Hájek
Já jsem letos na prvním představení, byl jsem tu s klienty. Líbilo se mi to, bylo to dobré.

V souboru je jednotlivec odpovědný za celek

Rozhovor s režisérem zdramatizované národní literární klasiky Janem Holcem

Letos mám velké štěstí na rozhovory. Zatím skoro samí chlapi a ještě k tomu všichni moc vstřícní a milí. Nejinak tomu bylo i včera, kdy jsem si povídala s režisérem představení Janem Holcem, studentem druhého ročníku režie na DAMU.

Mohl bys, pro ty, co nečetli program, představit váš soubor?

Náš soubor je složen především ze studentů Právnické fakulty UK v Praze. Kromě nich máme i hostující studenty z jiných fakult, je tam jeden politolog, jeden student sociologie, ale většinou jsou to právníci.

Jak jste se dali dohromady?

Vzniklo to tak, že jsme s Václavem Hodonickým měli potřebu vytvořit vlastní soubor a dělat divadlo po svém, jak nás to baví a jak my chceme. Udělali jsme na fakultě nábor a na první schůzku přišlo nějakých třicet lidí. Tak jsme začali pracovat. Před samotnou inscenací, během přípravné fáze zkoušení, nám polovina lidí postupně skončila. Je zajímavé, že lidé přišli do souboru sami, že nechodili ve dvojici s kamarády nebo ve skupince. Takže to od nich беру jako chuť něco

nového najít a objevit. A možná taky ztracenost na té naší fakultě. Tam je problém, že v ročníku je nás sedm set a tudíž tam těžko člověk najde nějaké kamarády. Přijít do souboru byla jedna z možností, jak se v rámci studia nějak angažovat.

Udělat Kytici byl tvůj nápad?

Já jsem čekal, až se soubor nějakým způsobem vytvoří a ustálí. Nápad vzešel ode mě, kdy jsem vycházel z možnosti a z hereckého materiálu, který mi byl nabídnut. Přišel jsem pak s již hotovou věcí. Vnímám jsem to tak, že chci hledat jakousi stylizaci v herectví a věděl jsem, že i pro soubor je to zajímavá možnost, protože takhle o divadle a o tom, jak se dá dělat, nepřemýšlel. Chtěl jsem jim nabourat zavedené myšlení o divadle.

Jaký byl klíč k výběru jednotlivých básní?

Hledal jsem tematičnost jednotlivých básní a příběhů, o kterých jsem si myslel, že jsou převaditelné do divadelní podoby a že by fungovaly na jevišti. Už při čtení mi v hlavě vyskakovaly obrazy a už se mi to na jevišti vytvarovalo. To bylo asi základní kritérium.

Pracoval jsem s tím, že divák je do jisté míry poučený. Kytice je všeobecně známým dílem, tudíž jsem si mohl dovolit s tímto vědomě pracovat. Že divák něco vidí a já mu to nemusím všechno doslovně předat a on už ví, co se stalo.

Nejistili jste v průběhu hraní, že divák není až tak poučený?

Zatím ne. Reakce na inscenaci jsou různé, ale přijde mi, že lidé jsou schopní si příběhy pro sebe číst a nemusí tedy být vše doslovně. Příjemně mě překvapilo, že jsou příběhy z Kytice tak známé a že je to opravdu český poklad.

Mně přišlo, že někteří studenti, co tu dnes byli, opravdu vůbec nevěděli, o co jde.

Po pravdě jejich reakce by mě zajímaly. My jsme nyní dostali nějaké nabídky hrát pro základní a střední školy a já se na to těším. Bude to zkušenost, jak budou hru přijímat, protože čtení naší inscenace není pro někoho bez divadelních zkušeností úplně jednoduché. My se vyjadřujeme přes obraz, přes pohyb, přes herecké fyzično, takže vlastně mě samotného ta zkušenost zajímá.

V souboru je jednotlivec odpovědný za celek

tu chlapskost.

Velkým štěstím představení je slečna hrající Fatis, osud, který si s námi zahrává, která je hlasově a pohybově velmi dobře vybavená. Jak jsi ji našel?

Přišla na nábor. Jak jsme pracovali, tak pokud člověk má nějaké vnímání, tak vidí, že je k tomu disponovaná. Když jsem přišel s Kyticí, tak jsem s ní proto pracoval naprosto cíleně a věděl jsem, že to bude fungovat a spoléhal jsem na to.

Vás je v souboru opravdu hodně. Když zkoušíte, jsi typ despotického režiséra?

(smích) Despotickým režisérem bych se nenazval. Možná, že herci by to viděli trochu jinak. Ale mám za to, že u divadla je potřebný řád a jakási vnitřní kázeň. Navíc v takovém počtu, v jakém my pracujeme, je třeba, abychom byli pokorní navzájem sami k sobě i k té inscenaci. Musíme mít na mysli základní princip, kterým je, že jednotlivec je odpovědný za celek. Když nepřijde jeden člověk na zkoušku, tak zkouška nefunguje a nelze pracovat.

Byli všichni přesvědčení o tvém způsobu realizace Kytice nebo jste kolem toho vedli diskuze?

Diskuze jsme vedli, což bylo pro soubor zároveň objevování. Věděl jsem, že jdu proti jejich myšlení, že nabourávám jejich určité představy. Někdo to pochopil dříve, někdo později, ale všichni se nakonec dostali k tomu, že rozumějí tomu, jak pracujeme, jak se vyjadřujeme a jaký divadelní jazyk používáme.

Co připravujete nového?

Teď jsme ve fázi, kdy jsme opět nabrali nové členy. Měli jsme schůzku, kam přišlo třicet nových členů. Zase čekám, co z toho v přípravné fázi vzejde a jak budeme pracovat dál. Budu se rozhodovat až tehdy, když budu mít tvárné lidi, kteří budou chtít a budou schopní pracovat dál. Takže teď vyčkávám. Kromě Korku mám další projekty, které připravuji v rámci práce se studenty DAMU. Ty poběží od listopadu do března a na to by mělo plynule navazovat zkoušení s Korkem. Mám to pěkně naplánované.

Jak jsi spokojený s dnešním představením?

My jsme tady dnes měli takový malý zádrhel v technice. Stalo se, že nám dnes odpadl osvětlovač, který vždy spolehlivě vše nasvítí, a světla už byla vyložena jen jeho záležitostí. Bohužel dnes nemohl dorazit, tak jsme se museli narychlo domluvit, jak to společně uděláme. Takže se světly jsme dnes trochu bojovali. Na druhou stranu, jak jsem alespoň druhým okem sledoval, co se na jevišti děje, tak přesto, že jim nefungovala světla tak, jak jsou zvyklí, tak i přesto byli schopní hrát a držet své figury, za což jsem moc rád.

Důležitým prvkem pro inscenaci byla hudba. Někteří diváci si stěžovali na angličtinu v české klasice.

To byl můj záměr - jít proti hře. Když se tam objeví ta hudba, to je to bodnutí. Nechci, aby to vyznělo, že chci hru shazovat, to určitě ne. Já jsem se snažil k textu přistupovat s veškerou úctou, ale anglicky zpívaná píseň je pro mě zlehčení, kdy si divák odpočine, aby to pak zase mohlo být vážné.

Vášně budí i postava Vodníka. Možná proto, že spoustu lidí dodnes nenapadlo vnímat ho ne jako nadpřirozenou postavu, ale jako cizince.

Já jsem přemýšlel, jak si postavu pojmenovat. To, že přichází odjinud, že přichází z jiného světa. Proto cizinec. Proto jsem vědomě pracoval s jeho kostýmem, který je odlišný od ostatních. Navíc je tam i věkový rozdíl. Ten jsem si pojmenoval jako vztah profesor a studentka. Z toho vycházelo, že pro tu holku je to něco, co ještě nikdy v životě neviděla, poprvé v životě viděla chlapa, strašně jí to zláká a sama k němu dobrovolně jde, protože je pro ni mužské tělo nádherné a ona vidí

Ať si kdo chce, říká co chce

Petr Hybner

Kytice jako taková je těžká ke ztvárnění. Na to, že to bylo jejich první představení a jsou to mladí lidé, kteří se musí na vysoké škole hodně učit, tak myslím, že abecedu divadla zvládli. Pro každého to bylo pochopitelné a bylo to dobré představení.

Lída Včelařová

Pojetí bylo velmi zajímavé, ale sama jsem tomu moc neporozuměla a moc mě to neoslovilo.

Zdeňka Nyklíčková

Tenhle názor se mi na Twitter už nevejde. Ano, Kytice je deprese. V tomto představení bylo využito asi nejvíce vizuálních divadelních prostředků, co jsme tu zatím měli možnost vidět. Kytice předpokládala diváka, který zná jednotlivé básně, jinak se ve zpracování mohl lehce ztratit, což byl podle mě případ i některých našich mladších diváků.

Mě dnes rušila nepřesná světla, občas rozvolněný temporytmus a bavící se diváci v poslední řadě. Jo a fandila jsem Vodníkovi. I když to dítě zabíjet nemusel.... (smích)

Radka Pařízková

Mně se představení líbilo moc. Líbil se mi zatím každý večer.

Miroslav Bílík

Nebyl to můj šálek čaje. Té symboliky tam bylo příliš, až jsem se místy ztrácel v ději. A mám z toho takovou depku, že se asi budu muset jít opít.

Festivalový plakát Štěpána Malasta

Zuzka Ježková

Mně se představení Kytice líbilo strašně moc. Zpracování tohoto náročného tématu uchopili dobře. Fakt úžasné.

Jan Milota

Mně se Kytice líbila už na národní přehlídce a líbila se mi i dnes. I když jsem byl trochu nervózní s jejich přípravou představení, která pak padá na naši hlavu, ale my jsme jim všechno připravili včas! Představení bylo dobré a myslím si, že především podtrhlo tu naši žánrovou snahu. Já vím, že komedie jsou lépe a snadněji přijímané, ale i toto je divadlo. Bylo to velice inspirativní.

Fazole patří do tubusu!!

Rádi bychom požádali naše diváky, aby hlasovací fazole házeli opravdu pouze do předpřipravených tubusů. Včera jeden z vás pravděpodobně ovlivnil hlasování, když si fazoli vsunul do úst. Jistě sami uznáte, že sčítací komisaři nemohou čekat, až tento hlas vyjde a tudíž byl prohlášen za neplatný. Děkujeme. Vaše redakce.

Žňoviny připravili: Zdenička a Míra Nyklíčková a Štěpán Malast